

Міністерство охорони здоров'я України
Волинська обласна рада
ДУ «Центр розвитку медсестринства МОЗ України»
Волинська обласна військова адміністрація
Управління охорони здоров'я Волинської обласної державної адміністрації
КЗВО «Волинський медичний інститут»
Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького
Тернопільський національний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського
Vilnius University (Lithuania)
ВПНЗ «Львівський медичний університет»
Наукове Товариство Шевченка (НТШ)
Health Tech Without Borders (Switzerland, USA)

МАТЕРІАЛИ

I Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 150-літтю Наукового Товариства Шевченка (НТШ)

«ЛІКАРІ ТА МЕДСЕСТРИНСТВО – МЕДИЧНИЙ ФРОНТ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ»

11–12 травня 2023 року

м. Луцьк

Яцишина Т., Богдан Б. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ МАТЕМАТИКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ	205
Дужич Н. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ МЕДСЕСТЕР, ЩО ЗДОБУВАЮТЬ ВИЩУ ОСВІТУ	208
Сакевич В., Трибрат Т., Петров Є., Казаков Ю. ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ АКАДЕМІЧНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	210
Синенко О., Єфименко Н., Серажим С. СИМУЛЯЦІЯ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ – КЛЮЧ ДО МАЙБУТНЬОГО МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ	214
Чечотіна С., Шакіна Е., Власенко Н., Сидоренко А., Луценко Р. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ З ТОКСИКОЛОГІЄЮ БАКАЛАВРАМ МЕДСЕСТРИНСТВА ЗА УМОВ ЗАОЧНОЇ (ДИСТАНЦІЙНОЇ) ФОРМ НАВЧАННЯ	217
Власенко Н., Чечотіна С., Луценко О. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ СЕСТРИНСЬКОЇ СПРАВИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	222
Поручинський А., Поручинська Т. ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЗІ СТУДЕНТАМИ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ 222 МЕДИЦИНА ТА 227 ТЕРАПІЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЯ НА МЕДИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ВОЛИНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	225
Загола О. АВАРІЙНІ СИТУАЦІЇ В РОБОТІ МЕДИЧНОЇ СЕСТРИ: ПРИЧИНИ ТА ПРОФІЛАКТИКА	228
Дев'яткіна Н., Ковальов С. МЕДСЕСТРИНСЬКА СПРАВА У СУЧАСНОМУ СВІТІ	232

Сакевич В., Трибрат Т., Петров Є.,
Казаков Ю.

Полтавський державний медичний
університет

ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ АКАДЕМІЧНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Постановка наукової проблеми. Сучасний ринок праці характеризується динамічністю та нестабільністю, що зумовлює необхідність у фахівцях, здатних до аналізу виробничих і соціальних процесів, креативного використання у своїй практичній професійній діяльності набутих у закладі вищої освіти знань, умінь та навичок, знаходження реальних шляхів виходу з ризикованих ситуацій при вирішенні складних професійних завдань, тобто, професійно мобільних. Сьогодні суспільству потрібен фахівець, котрий володіє гнучким мисленням, швидко пристосовується до будь-яких змін, самостійний та ініціативний. Тому головною ідеєю сучасної медичної освіти є створення такої системи, яка забезпечить кожному можливість одержання та оновлення знань, самореалізацію, самовдосконалення та неперервний розвиток. Адже розвиток людини в системі неперервної освіти передбачає, перш за все, рух, а отже, мобільність.

Професійна мобільність репрезентує шляхи до безперервного навчання в умовах динамічних змін та здатності адаптуватися до них. Саме сформована професійна мобільність передбачає становлення майбутнього медичного працівника як незалежну, сформовану особистість. Професійна мобільність надає прагнення до самовдосконалення й самоосвіти, які є невід'ємними факторами професійного зростання.

Доведено, що академічна мобільність – це найпотужніший чинник формування професійної мобільності і розвитку загальноосвітнього та наукового простору, засіб підвищення якості освіти та розвитку культурного обміну. Вона збільшує рівень затребуваності випускника закладу вищої освіти на ринку праці, надає можливість для професійної самореалізації, самовдосконалення, підвищує рівень кваліфікації майбутнього медичного працівника.

Мета: обґрунтувати взаємозв'язок академічної та професійної мобільності студентів закладів вищої та передвищої медичної освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розглянуто взаємозв'язок академічної та професійної мобільності здобувачів освіти медичного спрямування. Професійна мобільність має багато складових і чинників, що впливають на її реалізацію. Визначення професійної мобільності та її складових розкрито в роботах Горюнової Л. В., Зеєр Е. Ф. з співавторами, Сушенцевої Л. Л. та інших авторів. Процес формування професійної мобільності працівника, зокрема медичного профілю, відбувається в нерозривній єдності розвитку чотирьох її компонентів – мотиваційного, когнітивного, комунікативного і рефлексивного. Здобувачів освіти з перших курсів слід мотивувати на розробку індивідуальної освітньої траєкторії – програму досягнень індивідуальних цілей свого розвитку в обраній ними складній спеціальності. Професійна мобільність передбачає готовність фахівця до зміни професійних завдань, робочого місця, здатність швидко опановувати нові спеціальності. Дослідженню сутності академічної мобільності

присвятили свої праці зарубіжні науковці: А. Бьом (A. Bohm), А. Гевет (A. Hewett), С. Джонс (S. Jones), Н. Кемп (N. Kemp), Д. Міре са (D. Meares), Д. Пієрс (D. Pearce) та інші. Різні аспекти академічної та професійної мобільності з'ясовували вітчизняні дослідники Є. Іванченко, А. Карапетян, Р. Пріма, Л. Сушенцева, В. Триндюк, І. Шпекторенко та ін.

Згідно із Законом України академічна мобільність – це можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами. Право на академічну мобільність забезпечується на підставі міжнародних договорів про співробітництво в галузі освіти та науки, міжнародних програм та проектів, договорів про співробітництво між закладами вищої освіти. Воно може бути реалізоване учасниками освітнього процесу з власної ініціативи та за підтримки адміністрації закладу вищої освіти, у якому навчається чи працює громадянин. Право на академічну мобільність повинно відповідати усім принципам Болонської декларації. Джерелами фінансування міжнародної академічної мобільності є міжнародні програми: Темпус, Еразмус+, ERASMUS MUNDUS, ДААД (Німеччина), Марія Кюрі, Жан Моне тощо. В умовах модернізації системи фахової передвищої та вищої освіти зростає роль навчального закладу, який забезпечує студенту здатність здобути вищу професійну освіту за обраною спеціальністю, а також оцінити правильність свого професійного вибору. Професійна мобільність випускника закладу медичного профілю визначається не тільки його змогою удосконалювати та змінювати спеціалізацію, а й умінням приймати самостійні та нестандартні рішення, спрямовані на підвищення рівня своєї кваліфікації, здатністю швидко освоювати нове освітнє професійне та соціальне середовище.

Міжнародна академічна мобільність в Полтавському державному медичному університеті здійснюється згідно з офіційними угодами:

1. Двостороння угода про академічну мобільність з Університетом Арістотеля (м. Салоніки, Греція) за програмою Erasmus+, 2015 – 2022 pp. (students, PhDs and staff) 212
2. Двостороння угода про академічну мобільність з Університетом Сантьяго-деКомпостела (Іспанія) за програмою Erasmus+, 2019 – 2025 pp. (PhDs and staff)
3. Двостороння угода про академічну мобільність з Університетом Ла-Ріохи (Іспанія) за програмою Erasmus+, 2022 – 2023 pp. (students and staff)
4. Двостороння угода про академічну мобільність з Варшавським медичним університетом (Польща) за програмою Erasmus+, 2022 – 2028 pp. (undergraduate, PhD students and staff)

Здобувачі освіти здійснюють поїздки до європейських вищих навчальних закладів на стажування, навчання, підвищення кваліфікації, проходження практики в результаті отримання гранту або за рахунок фінансування зазначених вище програм. Окремо розроблені критерії для заохочення студентів, які мають найвищі досягнення в освіті та науці. Дотепер досить гостро стоїть проблема володіння іноземною мовою як фактор, що впливає на участь у програмах мобільності, оскільки це є одним із критеріїв участі у конкурсі на програми. У рамках двосторонніх угод за програмою Erasmus+ академічну мобільність здійснили здобувачі освіти: Денисенко Аліна, 2016–2017 навчальний рік, (Університет Арістотеля, м. Салоніки, Греція); Безкоровайна Анна, 2017–2018 (Університет Арістотеля, м. Салоніки, Греція); Касьянова Валерія, Топуз Катарина, 2017–2018 (Університет Поля Сабатьє, м. Тулуза, Франція); Липко Анастасія, 2021–2022 (Університет Ла-Ріохи, м. Логроньо, Іспанія).

Участь у європейських програмах академічної мобільності дозволило кожному здобувачу освіти отримати якісну освіту з обраної спеціальності; ознайомитись з іншими моделями організації освітнього процесу; отримати доступ до наукових лабораторій і бібліотек провідних наукових та інноваційних центрів; вивчити історію, культуру та традиції інших країн; удосконалювати рівень володіння іноземною мовою. Академічна мобільність дала змогу дослідити «на місці» поле майбутньої спільної діяльності.

Особисті відносини, які склалися між учасниками академічної мобільності з обох боків, стали підґрунтям для проєктів, спільних досліджень, інтегрованої професійної діяльності у майбутньому.

Результати та висновки. На наш погляд, академічна мобільність – це найпотужніший чинник формування професійної мобільності і розвитку загальноосвітнього та наукового простору, засіб підвищення якості освіти та розвитку культурного обміну. Академічна мобільність – це засіб реалізації освітніх маршрутів і планів для майбутнього фахівця медичної сфери. Вона збільшує рівень затребуваності випускника на ринку праці, надає можливість для професійної самореалізації, самовдосконалення, підвищує рівень кваліфікації медичного фахівця. На рівні студента академічна мобільність – це участь у культурному діалозі; розширення кругозору; набуття нових унікальних професійних навичок; удосконалення навичок володіння іноземними мовами; підвищення конкурентоздатності на ринку праці; формування та розвиток професійної мобільності. На загальнодержавному рівні академічна мобільність сприяє: підвищенню якості освіти і науки відповідно до міжнародних освітніх стандартів; підвищенню рівня освіченості населення; залученню в контекст загальноосвітніх трендів розвитку; збільшенню інтелектуального потенціалу країни; забезпеченню ринку праці конкурентоздатними, професійно мобільними фахівцями. Отримання академічним складом та студентами міжнародного досвіду, підвищення статусу українських вузів на світовій арені є надзвичайно важливими, враховуючи європейський вектор розвитку нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Про вищу освіту: Закон України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556> – 18.
2. Положення про порядок реалізації прав на академічну мобільність: Постанова Кабінету Міністрів України № 579 від 12 серпня 2015 року. URL: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248409199>
3. Положення про навчання студентів та аспірантів, стажування наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном: Постанова кабінету Міністрів від 13. 04. 2011. № 411. [електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/411-2011-%D0%BF#Text>
4. Жукевич І. Професійна компетентність майбутнього правоохоронця: сутність і складові. Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи. 2013. Вип. 6. С. 54 – 60.
5. Дебич М . А . Теоретичні засади інтернаціоналізації вищої освіти: міжнародний досвід : монографія. Ніжин : ПП Лисенко, 2019. 408 с.